

[Lilli Gyldenkilde]

det tror jeg egentlig arbejdsministeren er enig med mig i – afskaffe ungdomsarbejdsløsheden isoleret. Det tror jeg ikke et øjeblik på at man kan. Så skulle Danmark da være det første land, hvor det var tilfældet.

Jeg ville ønske, at man kunne, og jeg vil håbe og bede til og ønske og arbejde for, at vi gør så meget som overhovedet muligt for det, for det er frygteligt for de unge mennesker, at de ikke kan komme i gang i en periode af deres liv, hvor de skal starte tilværelsen og bygge deres fremtid op. Jeg synes altså ikke, at man skal gå imod det, som bliver sendt ud af den kongelige danske regering, som arbejdsministeren jo dog også er en del af.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det gjorde jeg lige præcis heller ikke, for det, vi snakker om, er fremtiden, og når vi snakker om fremtiden, så er det et spørgsmål om, at vi i 1987 både ifølge DØS og det, jeg sagde i mit tidligere indlæg, forventer en stigning i beskæftigelsen af størrelsesordenen 15.000, en tilgang til arbejdsmarkedet af størrelsesordenen 30.000 og derfor en stigning i arbejdsløsheden af størrelsesordenen 15.000 – med den usikkerhed, der ligger i alle tallene. Derfor var det, der var mit udgangspunkt, fuldkommen identisk med det, fru Lilli Gyldenkilde citerede fra DØS' rapport.

Det, der er spørgsmålet, er, om vi i den situation kan have en anden udviklingstendens for de unge. Min forventning er, at det kan vi godt, fordi de unge er mere mobile, fordi de unge er mere villige til at flytte end de ældre, fordi de unge, hvis de i øvrigt er optimistiske, i højere grad søger uddannelse, fordi de unge, hvis der er flere praktikpladser til rådighed, end der plejer at være, og der er færre unge, der søger dem, har chancen for at få dem, hvor de måske ikke turde søge før, fordi de ikke troede på, at de fik dem.

Der er så megen usikkerhed og så mange muligheder, at selv om det samlede arbejdsløshedsperspektiv for 1987 efter DØS' rapport ikke ser så behageligt ud, kan der stadig væk godt være lys forude for de unge, ikke så meget lys, som vi gerne ville, men bare en lille bitte smule lys, og det var det, jeg prøvede at sige.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Og det skal så blive min sidste korte bemærkning.

Det er i orden, at arbejdsministeren tilsyneladende er mere enig med mig, end han er med fru Connie Hedegaard, som i den sidste halve time er gået imod det, der står i rapporten.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Jamen det er jo fuldstændig vanvittigt at påstå det. Det, jeg gik i gang med over for hr. Ole Vagn Christensen, var at anfægte, at ungdomsarbejdsløsheden er stigende nu: fra maj til august var der ikke sket nogen reduktion, og det var allerede elendigt! Jeg er overhovedet ikke gået ind i, hvordan det bliver i fremtiden. Jeg har bare sagt, at tendensen er, at den er for nedadgående, og det er det, der i forslaget bestrides af forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så havde jeg altså ret i, at fru Connie Hedegaard ikke hørte efter. Det, jeg talte om, var, hvordan det kom til at se ud i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketings beslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketings beslutning om opfordring til at opretholde akistykke nr. 1 af 7.